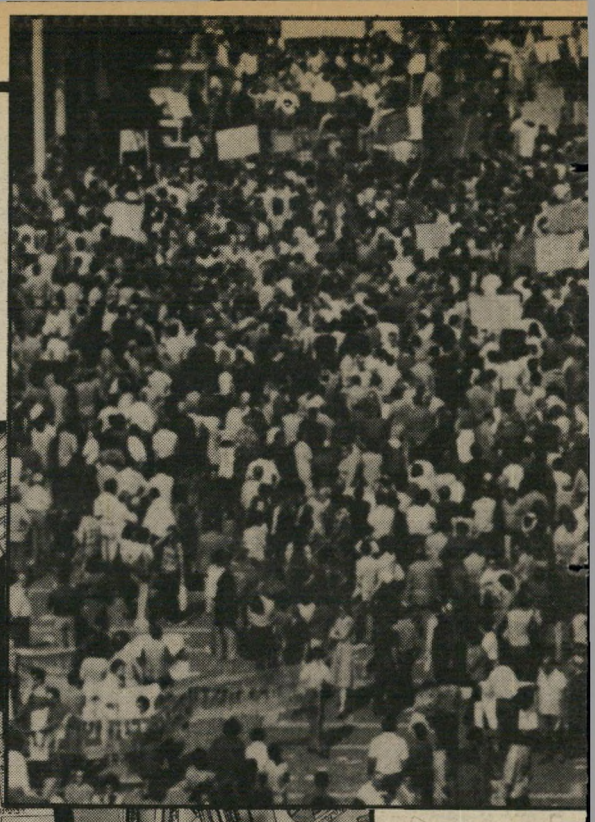

תל-אביב מחולקת ל-7 רבעים. ברובע מס' 3 (גבולות הירקון בצפון, היס במערב, הרחובות בוגרשוב, בן-ציון ומרמורק בדרום, ורח' אבן-גבירול במזרח) יש בסך-הכל 31,570 דירות מגורים. רק 20 אלף מתוכן הן בבעלות הדיירים, וניתנות להשכרה. מתוך 50 אלף תושבי הרובע, יותר ממחציתם הם קשישים, שגרים בדירות מוגנות. ברובע מספר 4 (מזרחית לרובע 3; גבולות: בצפון הירקון, במערב רח' אבן-גבירול, בדרום שד' שאול, ובמזרח הגבול עם גבעתיים ורמת-גן) אוכלוסייה עשירה בדבונב, מגדלי דויד, כיכר המדינה ושיכון צמרת, ואוכלוסייה צעירה מבוססת בשיכון בבלי. 20,532 דירות מגורים. ברובע מספר 5 (גבולות: הרחובות בוגרשוב, בן-ציון ומרמורק בצפון; היס במערב; הרחובות אילת ויפו בדרום; ותחנת הרכבת ב' מזרח) ממוקם האיזור הזקן והישן של תל-אביב. 14,857 דירות.

מצוקת הדיור בתל-אביב היא תוצאה של מצאי קטן מול ביקוש גואה. בכל מערב העיר, מהנמל הישן שבצפון עד נמל-יפו בדרום, מחכים לתוכנית המיתאר שתאושר על-ידי העירייה, ושתאפשר בניית איזורי התרבות בשטח היפה ביותר בתל-אביב.

השטחים הגדולים במזרח העיר תמוסים על-ידי הממשלה והצבא - בקרייה, בתחנת הרכבת ובנתיבי איילון. דיור להשכרה מוצאים עוד יותר מזרחה, ברמת-גן ובגבעתיים. המחירים: רק 10 אחוז פחות מאשר בתל-אביב, אבל יותר קל למצוא. האוכלוסייה הצעירה נדחפת החוצה.

המאבק על לבית-אביב - בין הצעירים שרצו להקים את הווילג' בסביבות שיינקין, ובין הדתיים שרכשו דירות רבות באותו איזור עצמו - הוא במצב של תיקו זמני. הניצחון יהיה של הדתיים.